RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 68.774/3
van 26 februari 2021

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de financiering van vernieuwend aanbod in de preventieve gezinsondersteuning’

‡LW-CGCVNEAEG-GIHHEXV‡

Op 27 januari 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de financiering van vernieuwend aanbod in de preventieve gezinsondersteuning’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 16 februari 2021. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 26 februari 2021.

*

‡LW-CGCVNEAEG-GIHHEXV‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2.1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe een regeling in te voeren voor de toekenning van een subsidie aan Huizen van het Kind[1] en OverKophuizen[2] voor vernieuwend aanbod inzake preventieve gezinsondersteuning. Die subsidies worden verstrekt door het agentschap Opgroeien regie.

2.2. Hoofdstuk 1 van het ontwerp bevat definities. Hoofdstuk 2 regelt de subsidie die aan Huizen van het Kind wordt toegekend en de doelstellingen die het vernieuwend aanbod moet nastreven. Hoofdstuk 3 regelt hetzelfde wat betreft de OverKophuizen. Hoofdstuk 4 bepaalt de werkingsprincipes die de actor die de subsidie ontvangt (het Huis van het Kind of het OverKophuis) en zijn netwerkpartners[3] moeten naleven en regelt de zelfevaluatie die de actor samen met zijn netwerkpartners moet uitvoeren.

Hoofdstuk 5 bevat een aantal subsidievoorwaarden en bepalingen inzake de aanvraag van de subsidies en de procedure voor de toekenning ervan, de verdeling van de subsidies over de provincies en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, de verhuis van een OverKophuis en de stopzetting van het aanbod en de terugvordering van de subsidie. Hoofdstuk 6 regelt het toezicht op de naleving van het te nemen besluit en de evaluatie ervan door het agentschap.

Hoofdstuk 7 bevat wijzigingsbepalingen met betrekking tot de gevolgen van het ontwerp voor de subsidie voor inkomenstarief die op grond van het decreet van 20 april 2012 ‘houdende de organisatie van kinderopvang van baby’s en peuters’ wordt toegekend, en voor de berekening van het inkomenstarief. Daartoe worden het Subsidiebesluit van 22 november 2013 en het ministerieel besluit van 23 april 2014 ‘tot uitvoering van het Subsidiebesluit van 22 november 2013’ gewijzigd.

Daarnaast worden wijzigingen aangebracht inzake de berekening van de subsidies die op grond van artikel 8, derde lid, van het decreet van 29 november 2013 ‘houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning’ kunnen worden verleend voor vormen van

[1] Dit is het samenwerkingsverband met een erkenning als vermeld in artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 maart 2014 ‘tot uitvoering van het decreet van 29 november 2013 houdende organisatie van preventieve gezinsondersteuning’ (artikel 1, 7°, van het ontwerp). Van de Huizen van het Kind is ook sprake in het decreet van 29 november 2013 ‘houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning’ zelf.

[2] Luidens artikel 10, vierde lid, van het ontwerp mag alleen de actor waaraan de subsidie wordt toegekend en die dus voldoet aan de in het ontwerp bepaalde subsidievoorwaarden de benaming “OverKophuis” gebruiken. Zie wat dat betreft evenwel opmerking 11 in dit advies.

[3] Een netwerkpartner is een partner die aanbod of specifieke expertise inbrengt in het netwerk in functie van het realiseren van de doelstellingen en opdrachten, vermeld in het besluit (artikel 1, 11°, van het ontwerp).

‡LW-CGCVNEAEG-GIHHEXV‡

aanbod op het vlak van preventieve gezinsondersteuning, meer bepaald wat betreft het aandeel van de subsidie dat gebaseerd is op de anciënniteit van de personeelsleden.

Hoofdstuk 8 bevat slotbepalingen en regelt de inwerkingtreding van het te nemen besluit (1 januari 2021) .

RECHTSGROND

3.1. Onder voorbehoud van hetgeen hierna en in de opmerkingen 11 en 17 wordt uiteengezet, vindt het ontwerp rechtsgrond in de bepalingen die in de aanhef worden vermeld in de rubriek “Rechtsgronden”.

3.2. Zoals door de gemachtigde wordt beaamd, is de verwijzing naar artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Opgroeien regie’ overbodig, aangezien de subsidies waarin het ontwerp voorziet een voldoende rechtsgrond vinden in artikel 18 van het decreet van 29 november 2013 ‘houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning’.

3.3. Om dezelfde reden dient niet te worden verwezen naar artikel 13 van het decreet van 30 april 2004, aangezien artikel 20 van het decreet van 29 november 2013 als rechtsgrond geldt voor het regelen van het toezicht op het te nemen besluit. Naar het laatstgenoemde artikel dient dan wel nog te worden verwezen in de rubriek “Rechtsgronden” in de aanhef.

3.4 Ook dient in de rubriek “Rechtsgronden” bijkomend te worden verwezen naar artikel 8, § 2, van het decreet van 30 april 2004, op grond waarvan de Vlaamse Regering, binnen het kader van de missie en de taken van het agentschap, specifieke opdrachten aan het agentschap kan toewijzen. Die bepaling, gelezen in samenhang met de in de rubriek “Rechtsgronden” reeds vermelde artikelen 5, § 2, 2°, a) en 7, § 2, van hetzelfde decreet, biedt immers rechtsgrond voor de bepalingen van het ontwerp waarbij opdrachten worden verleend aan het agentschap Opgroeien regie.

3.5. In de rubriek “Rechtsgronden” wordt ook nog verwezen naar artikel 14 van het decreet van 20 april 2012 ‘houdende de organisatie van kinderopvang van baby’s en peuters’. Op grond van die bepaling kan de Vlaamse Regering nadere regels bepalen om vernieuwende projecten inzake kinderopvang die niet onder de toepassing van de bepalingen in dit decreet vallen, te organiseren en te laten subsidiëren door Kind en Gezin (lees: Agentschap Opgroeien regie). Voor zover het ontwerp ook betrekking heeft op de subsidiëring van kinderopvang die binnen het toepassingsgebied van dat decreet valt maar buiten een vergunde kinderopvanglocatie plaatsheeft, biedt artikel 14 daarvoor rechtsgrond.

Van het gegeven dat de subsidie mede wordt verleend voor kinderopvang in niet-vergunde plaatsen dient dan wel beter uitdrukkelijk melding te worden gemaakt in de subsidievoorwaarden, en dus niet enkel op impliciete wijze via de wijzigingen van het Subsidiebesluit van 22 november 2013 waarin de artikelen 32 tot 34 van het ontwerp voorzien.

‡LW-CGCVNEAEG-GIHHEXV‡

3.6. In de rubriek “Rechtsgronden” wordt ook melding gemaakt van artikel III.119 van het bestuursdecreet van 7 december 2018. Dat artikel machtigt de Vlaamse Regering om experimentregelgeving en regelluwe zones in te voeren onder de voorwaarden bepaald in de artikelen III.120 tot III.122. Het volstaat evenwel vast te stellen dat het ontwerp geenszins is opgesteld als een ontwerp dat uitvoering geeft aan de voornoemde artikelen van het bestuursdecreet van 7 december 2018 en dat het evenmin beantwoordt aan alle voorwaarden die in die artikelen zijn bepaald, om te kunnen besluiten dat artikel III.119 in geen geval rechtsgrond kan bieden voor het ontwerp.

3.7. Ten slotte wordt in de rubriek “Rechtsgronden” nog melding gemaakt van de artikelen 72 tot 76 van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019. Enkel artikel 75 van die codex bevat echter een delegatie aan de Vlaamse Regering, meer bepaald om regels vast te stellen voor de reservevorming, wat niet wordt geregeld in het ontwerp, en om de procedure voor controle op de aanwending van de subsidies te regelen, waarvoor echter het voornoemde artikel 20 van het decreet van 29 november 2013 al een voldoende rechtsgrond biedt. Zoals door de gemachtigde wordt beaamd, kan de verwijzing naar die bepalingen in de rubriek “Rechtsgronden” dan ook worden weggelaten.

3.8. Wat de rechtsgrond betreft voor de in de artikelen 32 tot 36 van het ontwerp opgenomen wijzigingsbepalingen, kan het volgende worden opgemerkt.

De artikelen 32 en 33 van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 12, § 1, tweede lid, van het decreet van 20 april 2012, gelezen in samenhang met artikel 8, § 1, van hetzelfde decreet, en deels in artikel 14 van hetzelfde decreet.

Artikel 34 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 8, § 3, 1°, van het decreet van 20 april 2012 en deels in artikel 14 van hetzelfde decreet.

Artikel 35 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 8, derde lid, van het decreet van 29 november 2013.

Artikel 36 van het ontwerp wijzigt het ministerieel besluit van 23 april 2014 ‘tot uitvoering van het Subsidiebesluit van 22 november 2013’. Dat besluit is gebaseerd op artikel 34, § 3, van het Subsidiebesluit van 22 november 2013, dat op zijn beurt rechtsgrond vindt in artikel 8, § 3, 1°, van het decreet van 20 april 2012. Artikel 36 van het ontwerp vindt bijgevolg rechtsgrond in deze laatste bepaling en deels in artikel 14 van het decreet.

VORMVEREISTEN

4. Gevraagd of het ontwerp bij de Europese Commissie werd aangemeld als mogelijke staatssteun op grond van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> “Het ontwerp werd niet aangemeld bij de Europese Commissie op grond van artikel 108, derde lid, VWEU omdat de dienstverlening en het geheel van de opdrachten van de OverKophuizen en de Huizen van het Kind niet-economische diensten van algemeen belang zijn.”

‡LW-CGCVNEAEG-GIHHEXV‡

Het valt niet uit te sluiten dat sommige van de activiteiten die door de Huizen van het Kind of de OverKophuizen worden uitgevoerd op grond van het ontworpen besluit ook door marktdeelnemers die een economische activiteit verrichten kunnen worden uitgevoerd (bv. kinderopvang, ondersteunen jongeren op het vlak van mentaal welzijn).

Er dient bijgevolg te worden nagegaan of gebruik kan worden gemaakt van een vrijstellingsregeling inzake de verplichte aanmelding bij de Europese Commissie en in voorkomend geval of aan de in een dergelijke regeling bepaalde voorwaarden voor niet-aanmelding is voldaan. Indien dat niet het geval is, dient het ontworpen besluit alsnog te worden aangemeld.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKINGEN

5. De gemachtigde heeft verduidelijkt dat niet enkel de artikelen 18 en 19 van het ontwerp subsidievoorwaarden bevatten, maar dat ook de artikelen 4 tot 9, 12 tot 14 en 15 tot 17 van het ontwerp als zodanig moeten worden beschouwd. In dat geval dienen de artikelen 2 en 10 van het ontwerp, waarin thans enkel sprake is van respectievelijk artikel 18 en artikel 19 van het ontwerp, te worden aangevuld.

6.1. Het ontwerp bevat verschillende delegaties aan de Vlaamse minister, bevoegd voor het beleidsveld opgroeien, om, in voorkomend geval samen met een andere voor een bepaald beleidsveld bevoegde minister, “nadere regels” te bepalen met betrekking tot verschillende aangelegenheden (zie de artikelen 2, derde lid, 5, tweede lid, 6, tweede lid, 7, derde lid, 8, tweede lid, 10, derde lid, 12, vierde lid, en 14, zevende lid, van het ontwerp).

Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, in het verleden reeds meermaals heeft opgemerkt, kan het toekennen van een verordenende bevoegdheid door de Vlaamse Regering aan een van haar leden, enkel toelaatbaar worden geacht in zoverre die delegatie slechts regels van bijkomstige aard of van beperkt belang betreft.

Gevraagd of het *in casu* wel degelijk gaat om regels van bijkomstige aard of van beperkt belang, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> “Artikel 2, derde lid, regelt een delegatie aan de betrokken ministers om nadere regels te bepalen over hoe de cofinanciering vorm krijgt. Dit gaat dan over het geval waarin bijvoorbeeld een minister, bevoegd voor integratie en inburgering, mee investeert in vernieuwend aanbod dat inzet op de doelstellingen integratie en inburgering. In dat geval kunnen de ministers bepalen hoe deze cofinanciering precies moet worden uitgevoerd.
>
> Artikel 5, tweede lid, regelt een delegatie aan de minister bevoegd voor opgroeien en de minister bevoegd voor integratie en inburgering om nadere regels te bepalen inzake opdrachten in het kader van de doelstelling preventieve gezinsondersteuning in combinatie met de doelstelling integratie en inburgering.
>
> Artikel 6, tweede lid, regelt een delegatie aan de minister bevoegd voor opgroeien en de minister bevoegd voor onderwijs en vorming om nadere regels te bepalen inzake

‡LW-CGCVNEAEG-GIHHEXV‡

opdrachten in het kader van de doelstelling preventieve gezinsondersteuning in combinatie met de doelstelling onderwijs en vorming.

Artikel 7, derde lid, regelt een delegatie aan de minister bevoegd voor opgroeien en de minister bevoegd voor werk en opleiding om nadere regels te bepalen inzake opdrachten in het kader van de doelstelling preventieve gezinsondersteuning in combinatie met de werk en opleiding.

Artikel 8, tweede lid, regelt een delegatie aan de minister bevoegd voor opgroeien en de minister bevoegd voor armoedebestrijding om nadere regels te bepalen inzake opdrachten in het kader van de doelstelling preventieve gezinsondersteuning in combinatie met de doelstelling armoedebestrijding.

Artikel 10, derde lid, regelt een delegatie aan de betrokken ministers om nadere regels te kunnen bepalen over hoe de cofinanciering vorm krijgt, althans in het geval waarin een andere minister zou beslissen om mee te investeren in het aanbod. Dit gaat dan over het geval waarin bijvoorbeeld een minister, bevoegd voor integratie en inburgering, mee investeert in het OverKopaanbod en hiermee inzet op zijn eigen doelstelling integratie en inburgering. In dat geval kunnen de ministers bepalen hoe deze cofinanciering precies uitgevoerd moet worden.

Artikel 12, vierde lid, regelt een delegatie aan de minister bevoegd voor opgroeien en de minister bevoegd voor een ander betrokken beleidsdomein [om] nadere regels te bepalen inzake opdrachten in het kader van de doelstelling preventieve gezinsondersteuning in combinatie met een van de andere doelstellingen.

Artikel 14, zevende lid, geeft de mogelijkheid aan de minister om de concrete werkingsgebieden voor de OverKophuizen vast te leggen binnen het kader van een ministerieel besluit. Deze werkingsgebieden zullen in lijn liggen met de werkingsgebieden van Eén Gezin, Eén Plan, die geënt zijn op de eerstelijnszones.

Voor de artikelen 5, 6, 7, 8 en 12 is nog geen zicht is op de mogelijke concrete invulling van de voorziene delegaties.”

Afgezien van de delegaties in de artikelen 2, derde lid, 10, derde lid, en 14, zevende lid, van het ontwerp, lijkt het in de overige bepalingen niet te gaan om regels van bijkomstige aard of van beperkt belang, temeer daar de aldus verleende delegaties betrekking hebben op de nadere uitwerking van subsidievoorwaarden. Het ontwerp dient de opdrachten waarvan sprake is in die bepalingen bijgevolg dermate nader te omschrijven, dat de regels die naderhand door de bevoegde ministers nog kunnen worden vastgesteld, wel degelijk kunnen worden geacht van bijkomstige aard of van beperkt belang te zijn.

6.2. De delegatie in artikel 12, vierde lid, van het ontwerp wordt verleend aan de minister, zoals gedefinieerd in artikel 1, 10°, van het ontwerp, en “afhankelijk van de doelstellingen, een of meer ministers, bevoegd voor het betrokken beleidsdomein, beleidsveld of inhoudelijke structuurelement”. De betrokken beleidsdomeinen, beleidsvelden of inhoudelijke structuurelementen worden bepaald in artikel 12, derde lid, namelijk jeugd, gelijke kansen en inburgering en integratie, onderwijs en vorming, werk en sociale economie en armoedebeleid.

Gevraagd of de omschrijving van de ministers aan wie een delegatie wordt verleend niet nauwkeuriger kan worden bepaald, antwoordde de gemachtigde:

‡LW-CGCVNEAEG-GIHHEXV‡

> "Het vierde lid van artikel 12 zou als volgt kunnen worden geherformuleerd:
>
> 'De minister en de minister bevoegd voor respectievelijk de jeugd, de gelijke kansen en de inburgering en de integratie, onderwijs en vorming, werk en de sociale economie of armoedebeleid kunnen nadere regels bepalen over de opdrachten in het kader van de combinatie van doelstellingen preventieve gezinsondersteuning en met een van de doelstellingen, vermeld in het vorig lid'."

Hiermee kan worden ingestemd.

7. Het ontwerp verleent verschillende delegaties van verordenende bevoegdheid aan het agentschap Opgroeien regie (zie de artikelen 17, tweede lid, 24, eerste en tweede lid, 26, tweede lid, van het ontwerp en het ontworpen artikel 61, § 1/1, zesde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 maart 2014 - artikel 35 van het ontwerp). De gemachtigde bevestigde daarnaast dat ook de delegatie in artikel 26, derde lid, van het ontwerp, om nadere richtlijnen te bepalen over het overnameproces, een verordenend karakter heeft.

Het verlenen van verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling, zoals het agentschap Opgroeien regie, is in beginsel niet in overeenstemming met de algemene publiekrechtelijke beginselen omdat erdoor geraakt wordt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en een rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Bovendien ontbreken de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking, de preventieve controle van de Raad van State, afdeling Wetgeving, en de duidelijke plaats in de hiërarchie der normen. Dergelijke delegaties kunnen dan ook enkel worden gebillijkt voor zover zij zeer beperkt zijn en een niet-beleidsmatige karakter hebben, door hun detailmatige of hoofdzakelijk technische draagwijdte. De instellingen die de betrokken reglementering dienen toe te passen moeten hierbij zowel aan rechterlijke controle als aan politieke controle onderworpen zijn.[4]

Gevraagd of het *in casu* wel degelijk gaat om regels die in de voornoemde omschrijving kunnen worden ingepast, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> "Artikel 17, tweede lid (zelfevaluatie), artikel 24, eerste en tweede lid (toekenning en toezicht), artikel 26, tweede lid (overname) en artikel 35 (anciënniteit) van het ontwerp zijn technische materie en in elk geval niet-beleidsmatig. Hier is het agentschap gezien zijn specifieke expertise het best geplaatst om dit uit te werken."

Het is zeer de vraag of alle delegaties aan het agentschap Opgroeien regie een detailmatige of hoofdzakelijk technische draagwijdte hebben. Het lijkt immers veeleer te gaan

[4] Vergelijk met de toetsingscriteria die het Grondwettelijk Hof gebruikt om delegaties van verordenende bevoegdheid door de wetgever aan een autonome administratieve overheid of een gedecentraliseerde openbare instelling te beoordelen; zie GwH 11 juni 2015, nr. 86/2015, B.22.4, en GwH 9 juni 2016, nr. 89/2016, B.9.6.4: "De artikelen 33, 105 en 108 van de Grondwet verzetten zich niet ertegen dat, in een bepaalde technische materie, de wetgever specifieke uitvoerende bevoegdheden toevertrouwt aan een autonome administratieve overheid die zowel aan de jurisdictionele controle als aan de parlementaire controle is onderworpen, en verbieden de wetgever niet om delegaties te verlenen aan een uitvoerend orgaan, op voorwaarde dat die betrekking hebben op de uitvoering van maatregelen waarvan het doel door de bevoegde wetgever is bepaald, in het bijzonder in technische en ingewikkelde materies."; zie GwH 19 november 2015, nr. 162/2015, B.8.4: "Artikel 33 van de Grondwet en artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 [tot hervorming der instellingen] staan niet eraan in de weg dat de wetgever specifieke uitvoerende bevoegdheden toevertrouwt aan een gedecentraliseerde openbare instelling die aan een bestuurlijk toezicht en aan een rechterlijke toetsing is onderworpen."

‡LW-CGCVNEAEG-GIHHEXV‡

om aangelegenheden die in hoofdzaak in het ontwerp zelf moeten worden geregeld en in tweede orde door de minister in plaats van door het agentschap, dit laatste voor zover de vast te stellen regels ook een beleidsmatig karakter zouden hebben. De delegaties aan het agentschap Opgroeien regie dienen in dat opzicht aan een bijkomend onderzoek te worden onderworpen.

8. In de inleidende zin van het eerste lid van de artikelen 5 tot 8 van het ontwerp wordt telkens bepaald dat een bepaalde doelstelling wordt verwezenlijkt “door in te zetten op (…)”.

Gevraagd wat daaronder wordt verstaan, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> “Met de woorden ‘inzetten op’ wordt bedoeld dat die (strategische) beleidsdoelstelling moet worden verwezenlijkt door middel van de opgesomde subsidieopdrachten. Het komt dan aan de actor en zijn netwerkpartners toe om die opdrachten, in het kader van het ondernemingsplan, verder uit te werken en concrete invulling te geven in (operationele) ondernemingsdoelstellingen, acties en beoogde resultaten, met het bijbehorend tijdspad. In de aanhef van het eerste lid zouden de woorden ‘door in te zetten op’ vervangen kunnen worden door de woorden ‘door volgende opdrachten uit te voeren’.”

Met het voorstel van de gemachtigde kan worden ingestemd.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

AANHEF

9. De rubriek “Rechtsgronden” dient in overeenstemming te worden gebracht met hetgeen hiervoor over de rechtsgrond voor het ontwerp is opgemerkt (opmerkingen 3.2 tot 3.8).

10.1. In de rubriek “Vormvereisten” dient melding te worden gemaakt van de adviezen van de Vlaamse Jeugdraad en van de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

10.2. In dezelfde rubriek dient op de gebruikelijke wijze te worden verwezen naar het advies van de Raad van State, door ook melding te maken van de bepaling op grond waarvan advies wordt uitgebracht (artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

Artikel 10

11. Artikel 10, vierde lid, eerste volzin, van het ontwerp bepaalt dat “[a]lleen de actor waaraan de subsidie, vermeld in het eerste lid, toegekend wordt (…) de benaming OverKophuis [mag] gebruiken”. De gemachtigde gaf hierbij de volgende toelichting:

> “De bepaling in artikel 10 van het ontwerp heeft niet tot gevolg dat de activiteiten die luidens het ontwerp door OverKophuizen verricht worden, voorbehouden worden aan bepaalde dienstverleners, namelijk zij die de subsidie krijgen.

‡LW-CGCVNEAEG-GIHHEXV‡

De bepaling in het vierde lid van artikel 10 heeft wel tot doel om de benaming OverKophuis te beschermen. De benaming OverKophuis zal alleen mogen gebruikt worden als de activiteiten beantwoorden aan de subsidievoorwaarden, bepaald bij voorliggend besluit. De meeste opdrachten die de actor en zijn netwerkpartners in een OverKophuis samen moeten vormgeven, bijvoorbeeld het creëren van ontmoetingsplekken voor jongeren, kunnen ook door andere en/of individuele dienstverleners worden uitgevoerd. In een OverKophuis worden deze opdrachten echter op een geïntegreerde wijze aangeboden en het is pas als aan alle (kwaliteits)voorwaarden is voldaan en het agentschap de subsidie heeft toegekend, dat de benaming OverKophuis mag worden gebruikt. Het is dus niet de dienstverlening op zich die wordt voorbehouden, maar het is de benaming.”

Op grond van de voor het ontwerp geldende rechtsgrondbepalingen kan het gebruiken van de benaming “Overkophuis” weliswaar worden gekoppeld aan de nakoming van de subsidievoorwaarden bepaald in het ontwerp, hetgeen het geval is in de tweede volzin van artikel 10, vierde lid, van het ontwerp, maar kan geenszins een verbod worden ingevoerd op het gebruiken van die benaming ten aanzien van actoren op wie de in het ontwerp vervatte subsidieregeling niet van toepassing is. De eerste volzin van artikel 10, vierde lid, dient bijgevolg uit het ontwerp te worden weggelaten bij gebrek aan rechtsgrond.

Artikel 14

12. In artikel 14, zesde lid, 2°, van het ontwerp dient duidelijkheidshalve te worden geschreven “het samenwerkingsverband bedoeld in de omzendbrief Eén Gezin Eén Plan van 16 juni 2020 dat actief is in het werkingsgebied”.

Hoofdstuk 5 - Opschrift

13. Hoofdstuk 5 van het ontwerp bevat niet enkel procedurele bepalingen, zoals wordt vermeld in het opschrift ervan. Er dient bijgevolg een meer adequaat opschrift te worden gekozen dat alle bepalingen van het hoofdstuk omvat.

Artikel 24

14. Onverminderd hetgeen in opmerking 7 is uiteengezet met betrekking tot de delegatie opgenomen in artikel 24, tweede lid, van het ontwerp, is dat tweede lid in elk geval meer op zijn plaats in artikel 30 van het ontwerp aangezien het betrekking heeft op het toezicht dat in dat artikel wordt geregeld.

Artikel 29

15. Het is overbodig om de bepalingen van de artikelen 11, derde lid, en 13, van de wet van 16 mei 2003 ‘tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof’ te hernemen, aangezien

‡LW-CGCVNEAEG-GIHHEXV‡

die bepalingen gelden op grond van artikel 50, § 2, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’.

Indien men artikel 29 toch in het ontwerp wenst te behouden, bijvoorbeeld om didactische redenen, dient aan het einde van het tweede lid ervan te worden geschreven “… dat niet werd verantwoord, overeenkomstig artikel 13, tweede lid, van dezelfde wet”.

16. In elk geval hoort dit artikel veeleer thuis in hoofdstuk 6 van het ontwerp, dat betrekking heeft op de opvolging en het toezicht.

Artikel 30

17. Artikel 30, vierde lid, van het ontwerp bepaalt dat in geval van cofinanciering door andere subsidiërende entiteiten van de Vlaamse overheid, vermeld in artikel 2, tweede lid, of artikel 10, tweede lid, de financiële rapportage, vermeld in het eerste lid, alleen aan het agentschap wordt bezorgd. De gemachtigde verduidelijkte die bepaling als volgt:

> “Artikel 30 bepaalt dat, in geval van cofinanciering door andere subsidiërende entiteiten van de Vlaamse overheid, de financiële rapportage enkel aan het agentschap bezorgd moet worden. De reden hiervoor is de administratieve lasten voor de initiatieven zelf zo laag mogelijk te houden.
>
> De relevante gegevens zullen door het agentschap uiteraard gedeeld worden met andere betrokken entiteiten van de Vlaamse overheid als deze cofinancieren.”

Voor zover artikel 30, vierde lid, tot gevolg zou hebben dat rapportageverplichtingen die voortvloeien uit andere (decretale) regelgeving teniet worden gedaan, kan daarvoor geen rechtsgrond worden gevonden in de bepalingen die rechtsgrond bieden voor het ontwerp. De bepaling dient dan ook te worden weggelaten uit het ontwerp.

Artikel 36

18. Artikel 36 van het ontwerp strekt ertoe een wijziging aan te brengen in artikel 27, 4°, van het ministerieel besluit van 23 april 2014 ‘tot uitvoering van het Subsidiebesluit van 22 november 2013’. Spijts het ogenschijnlijk louter formele karakter van die wijziging, heeft ze ook inhoudelijke gevolgen aangezien eruit voortvloeit dat het individueel verminderd inkomenstarief in de bedoelde gevallen “4° en 5°” voortaan zal vastgesteld zijn door de Vlaamse Regering en niet door de minister.

In dat verband dient eraan te worden herinnerd dat het wijzigen van een ministerieel besluit bij besluit van de Vlaamse Regering weliswaar principieel mogelijk is maar dat zulk procédé niet aan te raden is. Het impliceert immers dat de gewijzigde reglementaire bepalingen later niet meer door de bevoegde minister kunnen worden gewijzigd, maar dat dienaangaande een optreden van de Vlaamse Regering is vereist.

‡LW-CGCVNEAEG-GIHHEXV‡

Het verdient dan ook aanbeveling om artikel 36 uit het ontwerp weg te laten en om de beoogde wijziging bij ministerieel besluit door te voeren.

Artikel 37

19. Artikel 37 van het ontwerp bepaalt dat het te nemen besluit in werking treedt op 1 januari 2021.

De gemachtigde verklaarde in dat verband dat het niet de bedoeling is om terugwerkende kracht te verlenen aan het te nemen besluit, en dat "de datum van inwerkingtreding kan vervangen worden door 1 maart 2021, de beoogde lanceringsdatum van de oproepen".

Hierbij dient te worden opgemerkt dat de keuze voor een inwerkingtreding op 1 maart 2021, gelet op de datum waarop dit advies wordt uitgebracht, de terugwerkende kracht van het te nemen besluit niet ongedaan zal kunnen maken, en dat bijgevolg voor een latere datum van inwerkingtreding zal moeten worden geopteerd.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS Wilfried VAN VAERENBERGH

‡LW-CGCVNEAEG-GIHHEXV‡